

Բ. Ղազարի հետևածքին չէ համարելու հա-
մար, թիւրքաց կառավարութիւնը Արե-
ղին-փաշայի րեքստով հրամայեց Հայաս-
տանի նահապետականներն ըստն
առնէ զիւրդ առաջնորդներն և պահա-
պան զօրքերի հետ նրանց Դ. Պօլիս ու-
ղարկել: Չափազան խաբէբայութիւններով
ըսելեամ խեղճ վարչերէնները համոզված
էին, որ Դ. Պօլիս հասնելուն պէս նրանց
կամ կտնազան ըր լայ ճաշացին, կամ ու-
րաք կտազած ծովը ին նետես: Բայց որ-
քան մեծ էր վարչերէնների զարմանքը, երբ
նրանք արժանապատիւութանի տեսութեանը
և ընտելվեցան արքունական ամենալա-
րտապաշտների մէջ: Ընտանեանային, այլը-
րոյսը իննգոյններն համարելով կրթան-
քաւորների կերպով գլխատելու համար
ջերդրելից մի քանիսը հէնց որ դուրս
եկան քաղաքը, հազուադէպ փոխած փա-
խան Հայաստանի լեռները:

Երեզրին-փաշա նմացած զօրքերէլ վայ-
րենի հովիւներն հրաւերեց իր պաշարը և

